

Besterfælled $8\frac{1}{2}$ Tdr., af Bognmandsmarken og Kbhvangeren 106 Tdr. og af Christianshavns Fælled 110 Tdr., i alt $291\frac{1}{2}$ Td. Land, og saa vilde den desuden af Kjøbenhavns Kommune faa 1 Million Kr. Kommunen vilde paa sin Side faa til fri Raadighed af de 3 Fælleder 203 Tdr. Land og 5—6000 Kvadratalen. De 3 Fælleder ere nemlig tilsammen 270 Tdr. Land, og 5,860 Kvadratalen. Desuden vilde Kommunen faa Sølvgadens Kaserne, hvis Bygninger ere vurderede til 962,200 Kr., altsaa omtrent 1 Million Kr., og foruden Grunden til Sølvgadens Kaserne de tilstødende Grunde mellem Stofhusgade og Østervoldgade; det vilde blive i alt 3—4 Tdr. Land, nemlig 46,600 Kvadratalen. Endvidere vilde Kommunen i alt Kald for en stor Del faa Fordelen af, at Staten vilde blive nødt til at udvide Frederiks Hospital meget betydeligt. Ifølge Overenskomsten var Staten nemlig forpligtet til at udvide Frederiks Hospital med 275 Senge for de almindelige medicinske og kirurgiske Afdelinger, men dernæst var den forpligtet til at udvide Hospitalet med 3 ny Afdelinger for Børne-, Sinds- og syfilittiske Sygdomme, hvilket vilde blive en Udvidelse med 160 Senge for de to sidstnævnte Afdelingers Bedkommende. Staten vilde altsaa efter den tidligere Overenskomst blive nødt til at udvide Hospitalet med i alt 435 Senge. Nu ville disse ganske vist ikke alle komme Kjøbenhavns Kommune til Gode, men for en meget stor Del vilde Udvidelsen dog være til Fordel for den, og denne Udvidelse vilde ikke blot medføre, at Hospitalet vilde blive meget kostbart at opføre, da det i Virkeligheden vilde blive dobbelt saa stort, som det nu er, men selvfølgelig vilde ogsaa Hospitallets aarlige Drift blive ganske overordentlig kostbar. Man regner i Almindelighed 600 Kr. aarlig for en Seng, og De ville deraf se, at det vilde blive en meget betydelig aarlig Udgift, som Staten saaledes vilde komme til at bære. Dertil kommer, at Staten ganske vist vilde faa de forskellige Arealer til Ejendom, men der vilde blive lagt den Servitut paa dem, at de kun kunde bruges som Eksercerplads og til Opsørelse af militære Bygninger, men ikke til andet. Der var endvidere en anden Omstændighed, som her i Folketinget vakte Betæneligheder af mere formel Art, det var det, at Overenskomsten var sluttet mellem „Militæretaten“ og Kjøbenhavns Kommune, og saa havde igen „Militæretaten“ og de forskellige andre Ministerier indbyrdes sluttet forskellige Transaktioner, saaledes at de opraaede omtrent som forskellige Stater inden for Staten. Der

kom derfor i de første Forslag nogle højst mærkværdige Ting frem, saaledes at Frederiks Hospital blandt andet skulde give 1 Million til Krigsministeriet til Opsørelse af Kaserne, og at saa Krigsministeriet skulde afstaa 20 Tdr. Land paa Fællederne, som det havde faaet fra Kommunen, til Kultusministeriet, og saa Kultusministeriet igen afstaa til Marineministeriet 7 Tdr. Land. Det var saa indviklet, at det næsten ikke var muligt at finde Rede deri, og fra Folketingsudvalgets Side krævede man derfor, at Overenskomsten blev sluttet mellem Staten paa den ene Side og Kommunen paa den anden og ikke saaledes mellem de forskellige Ministerier filret ind mellem hinanden. Endelig var der et Punkt, som man her i Tinget lagde en Del Vægt paa fra forskellige Sider. Ikke blot blev der her i Salen talt varmt om den Sag, men ogsaa i Udvalget lagde enstemmigt baade Flertallet og Mindretallet megen Vægt derpaa, nemlig det, at ikke Fællederne fuldstændig forsvandt, idet man gik ud fra, at de havde en stor Betydning for Befolkningen, dels som Luftbælte for Byen og dels som en Blads, hvor Befolkningen kunde mødes til Sport, til Beg og til Fritidsliv i det hele. Man gjorde gældende, at det havde en saa stor Betydning, at man ved en saadan Overenskomst maatte sikre sig, at ikke Fællederne helt forsvandt. Selvfølgelig maa man indrømme, at der i Overenskomsten fandtes ny store Arealer, som for saa vidt kunde benyttes paa lignende Maade; men de laa fjernere fra Byens Midtpunkt, og man krævede, at der skulde tages et vist Hensyn dertil. I og for sig kan dette naturligvis ikke være en Stats Sag, I og for sig er det mere en kommunal Sag, som det særlig maa være Kjøbenhavns Kommune og dens Borgere, som maa varetage. Men der lod dog fra alle Sider her i Salen Udtalelser om, at ogsaa Statsmagten var interesseret i, at der ikke blev syndet paa dette Punkt, at man ikke berøvede Befolkningen al Afgang til frisk Luft og til en saadan Tumbleplads, som Fællederne have været. Den ny Overenskomst, som nu foreligger, stiller sig meget væsentligt fra den tidligere, for det første deri, at der her ikke er Tale om noget som helst andet end et Arrangement med Hensyn til Grundene, ikke om at binde sig til nogen som helst Bygning. Heri indgaa ingen Kapitaler, ingen Forpligtelser af den ene eller den anden Art over for Hospitalsudvidelse eller sligt; her er kun Tale om en Løsning af det Forhold, som hidtil har raadet med Hensyn til Blegdams-, Nørre- og Østervæddet, hvor Forholdet jo har været